

Italianen nemen de wijk naar Noord-Europa

Maarten Veeger
Milaan

Veel Italiaanse jongeren zoeken hun geluk elders in Europa. Drie van hen aan het woord.

Van de Italiaanse jongeren heeft 37% geen werk. Veel van hen pakken gefrustreerd hun koffers. Op weg naar Duitsland, Nederland, België, Scandinavië, op zoek naar werk. Vooral om hun waardigheid niet te verliezen.

Onder hen Fabrizio Biffi (26), een net afgestudeerd politicoloog van de universiteit van Pisa, die het solliciteren in Italië zat was. Hij vertrok naar Rotterdam. 'Ik begon als ober in een pizzeria. Daar kreeg ik meteen een keurig contract en werd goed betaald.'

Maar na een tijdje ging het mis,

volgens Biffi doordat de eigenaar een Italiaan was. 'Hij gedroeg zich als een echte Italiaanse baas, had altijd gelijk. Hij stond totaal niet open voor suggesties of kritiek.'

Vervolgens werkt Biffi in een callcenter. 'Het verschil met callcenters in Italië was dat ik fatsoenlijk marktonderzoek kon doen. In Italië betekent werk in een callcenter vaak agressief verkopen en heel slecht worden betaald.'

Zijn verblijf ver van huis heeft Biffi ondanks de moeilijke tijd gesterkt. 'Ik heb krachten in mezelf ontdekt waarvan ik niet wist dat ik ze in me had. Mijn ideaal is werken voor de Europese Unie. Ik vertrek dus naar België.'

Francesco de Leonardis verhuisde afgelopen zomer naar Aken om daar als arts te werken voor een farmaceutisch concern.

'Na tien jaar studeren wilde ik wel eens vooruit. Dat gebeurt niet in Italië. Mijn baas deed er alles aan om me te motiveren, maar hij

Leonardo Papini

kreeg de middelen niet om me beter te belonen. Ik heb voor iets gekozen wat beter is voor mij. Ik ben teleurgesteld in mijn land dat ik nu alleen nog als fijn vakantieland zie. Aan de Duitse koffie ben ik inmiddels gewend.'

Ook grafisch ontwerper Leonardo Papini (28) trok naar het buitenland. Na Londen belandde hij twee jaar geleden in Amsterdam. 'Alleen al hoe mensen met elkaar omgaan, heeft me dolenthousiast gemaakt over het werken daar.'

Maar Papini keerde eind vorig jaar terug naar zijn geboortestad Perugia. Met vier vrienden die losse baantjes hadden, begon hij het e-commercebedrijf ByItaly. Ze werden aangespoord door een door premier Mario Monti geïntroduceerde wet die het starten van een bedrijf door jongeren

eenvoudiger en goedkoper heeft gemaakt. 'We verkopen de beste Italiaanse etenswaar over de hele wereld.'

Met zijn vieren staken ze € 20.000 in het bedrijf dat onder meer pasta, sauzen, kazen, wijn en grappa verkoopt. 'Aan het eind van het jaar evalueren we of dit onze toekomst wordt. Als het niet lukt, ga ik meteen weer naar het buitenland. Want in Italië wordt het nooit meer wat als het gaat om het vinden van een goede baan.'

Alma Laurea, de vereniging van afgestudeerden van 64 Italiaanse universiteiten, bemiddelt inmiddels voor Duitse bedrijven die Italiaanse academici zoeken. De directeur van de vereniging: 'Wat moeten we anders. Moeten we de ambities van die jongeren negeren?'

